

Viro Summo
Nicolaus Hierasio D.F.
Constantinae Augustinae
S.

233.

Non est hoc par par referre, mi Amice; quod meo quasi Carminum
teorum censorum aduocas, qui iustum à te opem solus postulare.
nimiam modesto imparis sumus, quam ut hoc inuicem agamus,
quod Multi solent. quando tamen me loqui iubet, hoc inextinguibile
consilio, nisi fallor, quò per hoc tempore moueris, et moueris,
ne quare Capite, ut apud Plautum est, aut cubita offendas aut
gize, probo hoc in primis, quò in allocatione publica ad
Principem, nupit tam acerbum Patrie hostem, quam aut hoc
nullum samas experti, cauti agis ac circumspicit. Illud
proinde, quod hic inter pulchra pulcherrimum est, Fortune
constantis amor, ut non agere admittam, ita de primis, quod
sequitur, pag. tertio disticho delibitandum arbitror: neq; minus
de illo, Mito locus Regum: quae tu vide an popularis nostri,
quia et ipsi Proceres facile dignitari sint. De ceteris,
toto hoc in Potentio totum Hierasium agnosco, aeternè ex
regèd as; qualera te ubiq; probas. Non dissimulo tamen,
paulò te hic intortitionem et minus quam in Dlygia solis
perspicuum apperire: quod consultò an affectaueris, ambigim,
ego et Quæstionarius, satis ille acit omni. Libraturæ censor,
nisi tamen, ut nosti, perpetuus admirator. Itiq; et in versiculis
non nullis oblectamus; ceterò siatura omnium non videmus attingi.
Aucus sum pauca breui stignate signare ad os paginarum.
Vide quid sit, crabronis agitar; et ignosce tam temerario

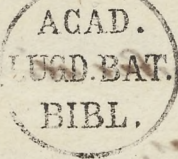
UNIVERSITEIT
LEIDEN

DE VITA PROPRIA

Sermonum instructivos

Libri duo.

Quod fuerim Terra pondus, quam Vivere, quam non
 Vivere dignus eram, Virtu memorare Latino
 Fuit animus, Longueq; metris includere Vitis
 Curriculum; Hic de non Aucto Poeta.
 Barbarus ille mihi sermo est, ego barbarus ille;
 Et potram me Belgæ mihi expendere Belgis
 Aptius; et quæli non impliciter aiam
 Oblectare mane et lingua populariter Orbem,
 Hi quoq; non grandes præij committere Cæcis
 Historiam, Detrahisq; loqui vitæ aculeus Aucto;
 Sed Libet et Vitam et Vivis expendere eodem
 Carnice; si labor, quam quam fortasse negetur,
 Ipse sibi veniam dabit Octogesimo uno
 Auctior atq; uno, qui mox fluxerit, annus.

Esse procul Jure non nec in Numina, Apollo
Deliv, rituali Fortis, et inepta (belli
Ungula: nil mihi cum Larvis: militibus uti
Auspicijs operamq; moris materiam atas,
Et, quem scripseris, Vite prope amicus, et rit
Sera, mendacij procul, si que elata, fero.
Unde dico, trium Numina, tibi supplicis soli,
Te procor, hanc ipsem quam me dixero hanc
Passas et, hoc iterum colamo petere ritari.

Conclusio operis.

Tantum, Saxe Trias Fratrum et non scies illis
Doubl. et, ditare Graec, quartus, Philippo,
quo mastes curas, successer digne Philippo,
Si bene sic vixi, docui Vos vivere; si sic
Non bene, non docui: errores ex scripta radi sicut

ut scopali vitanda: boni si forte' quid actum est,
utimini; non utimini si à tramite recto
divius in Sævum deliravisse videbor.

Nil datur sic Vulgo, nil, cui tot caetera, Famae
quod illud hoc opere est, solis dico, d. dico, solis,
Et, quae de Vobis nascitur Mascula, Proli.

Pesto mihi memore hoc solum pigro, postquam
non ero, si nihil occurrit quo fore Latruncum
Omnibus agrosceat melius tristates emoror.

CONSTANTIA.

Octobri 1719 MCLXXIX.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the cursive script and fading.

CONSTANTINUS

ANNO MDCLXXXIX

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the cursive script and fading.